

gifte i ti Aar, kan hendes Mand sige: „Vi frygtede ikke det, som andre Mennesker plejer at frygte: Ensomhed, Fattigdom, ingen Udsigter, og hvad de nu ellers hedder, disse Skræmmebilleder for Byfolk og Samfundsmedlemmer, — men som aldeles ikke er skrækindjagende. Hvad der for andre er en Tomhed, hvori de mister sig selv, det blev for os den Overflod, hvori vi fandt hinanden og voksede saa fast sammen, at vi nu ikke kan holde ud at skilles, ikke engang for nogle Dage —“

Forfatterinden er, som bekendt, en Modstander af Kvindesagen; mon hun dog ikke kan se, at med Hensyn til denne Opfattelse af Ægteskabet kan hun kun vente Tilknytning hos „den nye Kvinde“. I den nu fem og tyve Aar gamle Bøg „Min Hustru og jeg“, der, lige som Fru Marholms, er en Lovsang over Ægteskabet, kommer der ogsaa et Punkt, hvor Krybben begynder at blive tom hos de unge Folk. Men den stakkels Estrid ved ikke andet at stille op der imod end at sulte sig selv! *Den* unge Pige, der ved, at ogsaa hun kan hjælpe til med at erhverve, og at hun i Nødsfald selv kan ernære sine Børn, hun vil have Mod til det, man ikke kan vente hos den, der er opdraget i damelig Afhængighed.

Der er jo derfor ogsaa dem, der ser Kvindesagens vigtigste Formaal deri, at Ægteskaberne skal blive bedre, ikke for Kvinden mest være en Stilling, men helt og holdent et personligt Forhold. Dette vil jo ogsaa Fru Marholm. Men dersom hun vil have Kvinderne med sig, maa hun ikke gribe med saa plump en Haand i de inderste, mest følsomme Strengede hos dem; og hun maa ikke haane dem, som hun har gjort her og mange Gange ellers. Hun maa lære sig til at føle, ogsaa med dem, der ere skabte anderledes end hun selv, — dersom man ellers kan lære den for en psykologisk Forfatter saa uundværlige Egenskab, ægte, fint mærkende Sympati.

K. F.

Fra Rigsdagen.

Aaret 1898 vil staa som et Mindeaar for den danske Kvindesag. Vi haabe senere at kunne give en Oversigt over de forskellige Begivenheder og i dette Numer kun nævne nogle Love, som i dette Efteraar ere forelagte Rigsdagen; de have alle direkte eller indirekte Betydning for Kvinderne.